

Ziua Judecății

American Tract Society

Predici și eseuri

ZIUA JUDECĂȚII

American Tract Society

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original în volumul *Tracts of the American Tracts Society*, 1825.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portali sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaluri, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet:

<http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Faptul că Dumnezeu va răsplăti pe orice om conform caracterului și faptelor lui este un lucru logic. Conștiința de asemenea arată fiecărui om, când acesta păcătuiește, că merită pedeapsa; iar atunci când vedem sau auzim de infracțiuni grave comise de unii, precum ucigași, hoții, mincinoșii sau trădătorii, simțim ceva în noi care cere ca astfel de oameni să își primească pedeapsa meritată. Dar vedem că cei răi nu sunt întotdeauna pedepsiți în această lume, potrivit cu faptele lor, așa încât pare drept să ne așteptăm la o judecată după moarte.

În acest subiect nu suntem totuși abandonați numai logicii lucrurilor; căci Dumnezeu, în Cuvântul Lui, a descoperit în cea mai clară manieră faptul că va exista o zi când oamenii vor da socoteală, la sfârșitul lumii. Această zi este hotărâtă și va veni cu siguranță. Nu putem fi atât de siguri că am putea vedea soarele răsărind pe cer încă o dată pe cât ar trebui să fim de siguri că vom vedea Ziua Judecății. Domnul Isus Hristos a fost desemnat ca Judecător în acea Zi: *„pentru că a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul, pe care L-a rânduit pentru aceasta”* (Faptele Apostolilor 17:31). *„Căci toți trebuie să ne*

înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut când trăia în trup” (2 Corinteni 5:10).

Momentul când va veni această Zi groaznică este un secret profund, nefiind descoperit niciunei creații din întreg universul. Dar noi știm că va veni dintr-o dată și pe neașteptate pentru cei care vor fi la acea vreme pe pământ. După cum se petreceau lucrurile în zilele lui Noe și Lot, tot așa va veni și Ziua Judecății. Oamenii vor umbla după afacerile lumești obișnuite și după distracții, fără a se teme de vreun pericol, când deodată ultima trâmbiță va răsună și când Fiul Omului va fi văzut venind pe norii cerului.

Rasa umană nu va dispărea de pe pământ până la sosirea acelei Zile. În acea vreme probabil că pe pământ va exista o generație de oameni foarte numeroasă. Acești oameni nu vor cunoaște moartea ca și ceilalți, ci vor experimenta o schimbare echivalentă cu o moarte și o înviere; într-o clipă, într-o clipire de ochi, ei vor fi schimbați. În același timp, toți cei care acum sunt în morminte vor auzi vocea lui Dumnezeu și vor ieși din ele, fie mici, fie mari. Imediat ce trâmbița va răsună, praful a nenumărate milioane de trupuri omenești se va strânge din nou formând trupurile lor. Indiferent unde ar fi îngropați și cât de departe ar fi răspândite părțile trupurilor lor, un singur cuvânt al Dumnezeului cel atotputernic va fi de ajuns ca să

le readucă în același loc și să fie din nou animate de duhul de viață. Mulțimea care se va strânge atunci și va începe o nouă viață nu poate fi concepută, atât de numeroasă va fi. Vor fi acolo Adam și toți urmașii lui; vor fi acolo cei care au trăit înainte de potop și cei de după potop; vom întâlni acolo pe patriarhii din vechime, pe Noe, Avraam, Isaac și Iacov, dar și pe profeții și apostolii inspirați de Dumnezeu; vor apărea acolo regii, împărații, nobilii, dar și slujitorii lor; atât filosofii cât și mulțimea celor fără carte; atât slujitorii cât și bisericile lor, părinții și copiii lor, stăpânii și slujitorii lor – toți, cu toții vor veni înaintea tribunalului suprem. Nici măcar o persoană din întreaga rasă umană nu va lipsi de la această adunare imensă. Cititorule, acolo vei fi și tu, fie tremurând, fie bucurându-te.

Este inutil să ne întrebăm dacă va fi suficient loc pentru ca toată această mulțime să fie prezentă, întrucât acea Zi va fi o zi a minunilor. Toate minunățiile văzute de noi până acum vor fi nimic pe lângă minunățiile acelei Zile. Într-adevăr, tot ceea ce este natural se va sfârși în acea zi, și toate lucrurile vor părea miraculoase. Soarele nu va mai răsări și nu va mai apune; luna nu va mai reflecta lumină și stelele nu vor mai străluci pe cer. Cerul va părea ca și cum ar fi coborât pe pământ, pentru că Regele regilor și Domnul cerurilor va fi văzut de toți, în toată slava Lui și aceea a Tatălui Lui. Și toți îngerii sfinți vor apărea acolo,

stând în jurul tronului Său, gata să pună în aplicare poruncile Lui, fie că sunt porunci ale milei, fie că sunt porunci ale dreptății Lui.

Când toate lucrurile sunt gata – când Judecătorul S-a așezat pe tronul Său în tribunalul ceresc, și când toți oamenii sunt aduși înaintea Lui, va începe procesul de judecată și niște cărți vor fi deschise (Apocalipsa 20:12). Nu ni se spune care anume cărți vor fi deschise, cu excepția uneia, anume „cartea vieții”, dar putem fi siguri că una va fi Cartea Legii lui Dumnezeu; iar alta cartea care are scrise în ea acțiunile oamenilor, care este „cartea de aducere aminte” (Maleahi 3:16) înaintea lui Dumnezeu. Nici nu e nevoie să ne gândim la mai mult decât atât. Aceste cărți conțin tot ceea ce este necesar pentru a fi făcută judecata oricărui om. Una conține Legea, și cealaltă mărturia. Dar orice lucru va fi făcut de această dată cu o dreptate perfectă. Fiecare om va fi judecat după faptele lui și după cunoașterea legii pe care a avut ocazia să o aibă. Omnisciența Judecătorului Îi va da ocazia să evalueze cu exactitate perfectă toate circumstanțele fiecărei acțiuni a omului; orice lucru care agravează vina și orice lucru care o ușurează, vor fi luate în considerare în mod corespunzător. Cei care au trăit în perioada patriarhală, vor fi judecați conform cu lumina și beneficiile de care s-au bucurat; cei care au trăit sub perioada mozaică, vor fi judecați după legea lui Moise; iar cei care au beneficiat de lumina clară a Evangheliei, vor

fi judecați conform cu aceste avantaje ce provin din accesul la Evanghelie; cei care nu au avut parte de vreo revelație externă, vor fi judecați potrivit cu legea care este scrisă în inimile tuturor oamenilor.

Lucrurile care vor fi aduse înaintea ochilor Judecătorului și descoperite vederii întregului univers, sunt toate lucruri făcute pe acest pământ, în trup, de oameni, fie că sunt lucruri bune, fie rele. Toate lucrurile vor fi descoperite, chiar și cele făcute în secret. *„Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău”* (Eclesiastul 12:14). Și orice cuvânt nefolositor. *„Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit”* (Matei 12:36). Gândurile inimii omului vor fi aduse de asemenea la lumină. Toate dorințele necurate, orice gând de mândrie, invidie sau de răutate, orice scop tainic de a face rău, orice lipsă de stăpânire, orice atitudine de răzvrătire, de nemulțumire sau de nerecunoștință față de Dumnezeu și față de stăpânirea Lui, toate acestea vor fi aduse la judecată.

Și judecata nu se va opri numai la lucrurile rele și cele bune, ci ea va lua în considerare și omisiunea omului de a-și împlini îndatoririle. Pe cât este de mare numărul faptelor rele, pe atâta și mai mare va fi numărul lucrurilor omise, neîmplinite de oameni, și nu mai puțin grave. Pri-

mul păcat din această categorie care va atrage atenția Judecătorului va fi neglijența în a menține și a avea simțăminte corecte față de Dumnezeu. Nici o acuzație mai gravă nu va fi adusă împotriva fiecărui om în acea zi decât aceea a neglijării de a iubi pe Domnul, Dumnezeul lui cu toată inima lui, cu tot sufletul lui, cu tot cugetul lui și cu toată puterea lui. Aceasta reprezintă încălcarea totală a primei și celei mai mari porunci, și ea este izvorul tuturor celorlalte nelegiuiri. Refuzul de a crede în Domnul Isus Hristos când El S-a dat pe Sine în Evanghelie ca Mântuitor complet, va reprezenta o acuzație supremă împotriva celor ce au fost doar ascultători cu urechea ai Cuvântului. Hidoșenia și grozăvia necredinței care acum afectează conștiințele oamenilor atât de puțin, în acea zi vor fi descoperite într-o lumină deplină. Nu va fi ciudat atunci dacă se vor auzi reproșuri rostite împotriva acuzațiilor nefericiți din partea demonilor, care nu au avut la dispoziție un Mântuitor, și din partea celor dintre neamuri, cărora nimeni nu le-a vestit pe Mântuitorul. În acea descriere pe care Domnul nostru ne-a oferit-o cu privire la judecată, în capitolul 25 din Matei, neglijarea faptelor de bunătate față de sfinți, prin vizite, mângâiere și ajutorare, este singurul lucru menționat. Dacă orice altceva va fi uitat, de acest lucru suntem siguri că nu va fi uitat în acea zi. Întreg pasajul acela este atât de serios și de interesant, încât merită toată atenția noastră: „*Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei*

Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui. Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.” Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?” Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, oridecâteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.” Apoi va zice celor de la stânga Lui: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui! Căci am fost flămând, și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin, și nu M-ați primit; am fost gol, și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n-ați venit pe la Mine.” Atunci Îi vor răspunde și ei: „Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau fiindu-Ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Ți-am slujit?” Și El, drept răspuns, le va

zice: „Adevărat vă spun că, oridecâteori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.” Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică” (Matei 25:31-46).

Și am face bine să observăm că multe din păcatele menționate în pildele și cuvântările lui Hristos, ca bază pentru condamnarea păcătoșilor, sunt păcate prin omisiune. Slujitorul leneș, care nu se pregătește, este un slujitor rău, care va fi aruncat în întunericul de afară. Omul care și-a ascuns talantul și l-a îngropat în pământ este condamnat prin propria lui mărturie. Căci *„cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat”* (Iacov 4:17).

Mulți oameni care s-au lăudat cu vieți în care n-au deranjat pe nimeni vor descoperi, când cărțile vor fi deschise, un catastif întreg de omisiuni, care îi vor îngrozi și îi vor umple de confuzie. Și când acțiunile lor, la exterior părând bune, vor fi apoi examinate de Cel care poate vedea pe deplin motivele pentru care acele fapte au fost făcute și scopurile pe care le-au avut în vedere, nu devine astfel sigur că multe fapte religioase vor fi descoperite atunci că nu au fost decât niște fapte de ipocrizie? Că multe fapte, în aparență drepte și de bunătate, nu au fost decât niște eforturi de mândrie și egoism? Și că o viață civilizată și fără pată în ochii oamenilor nu a fost decât un acoperiș care a ascuns o inimă plină de poftă necurate? Prietenii noștri cei

mai apropiați de pe lumea aceasta vor fi uluiți când vor vedea nelegiuirile noastre făcute în secret și motivele noastre stricate în relațiile cu ei expuse vederii lor nerestricționate. Nelegiuirile cele mai detestabile vor fi descoperite de sub cămășile celor care au trăit o viață fără reproș. O, cât de multe crime, hoții, blasfemii și curvii vor fi aduse atunci la lumină! Cât de multă nedreptate, fraudă, cruzime, prigoană, mândrie, răutate și răzbunare vor fi descoperite atunci! Strigătele celor loviți, ale văduvei și orfanului, care ajung întotdeauna la urechile Domnului, vin iată acum la momentul răzbunării. Persecutorii cruzi ai bisericii și ai copiilor Domnului, deși îmbrăcați în purpură și admirați de toți pe vremea când trăiau în lume, vor fi acum aduși la o judecată dreaptă. Sângele sfinților martiri, de la picioarele altarului, a strigat îndelung: *„Până când, Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?”* (Apocalipsa 6:10). Dar iată că acum a venit ziua răzbunării.

Nu știm cât va dura judecata. Ni se spune că o zi, dar va fi o zi ca nici o alta: și în ce privește durata ei, probabil, și în alte privințe. Este înțelept să ne ținem de ceea ce este descoperit și să ne înfrânăm curiozitatea cu privire la alte lucruri. Putem să stăm liniștiți că întreg procesul va fi făcut în mod înțelept și că se va face dreptate în totalitate. Judecătorul întregului pământ va face dreptate. El nu

va condamna pe cel nevinovat și nici nu va trece cu vederea pe cel vinovat. Iar judecata Lui va fi complet imparțială. Nu se va ține seama de persoane, cine sunt ei. Regele și cerșetorul vor sta pe același loc, și vor fi judecați cu aceeași măsură. Aceia care în această lume au fost ponegriți și batjocoriți, și care nu au avut vreo posibilitate să își corecteze caracterul, vor fi vindecați, iar minciunile și batjocurile nu îi vor mai afecta.

Dar aici intervine o dificultate serioasă. S-ar putea spune astfel: „Dacă Legea lui Dumnezeu este standardul judecății, și dacă toate păcatele sunt aduse la judecată, atunci cu siguranță că absolut toate ființele umane vor trebui condamnate; *„căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”* (Romani 3:23). Așadar, nimeni nu poate fi mântuit. Pentru a clarifica această dificultate, haideți să ne amintim că în afara cărții Legii, există o altă carte despre care ni se spune în acel pasaj, carte care a fost scrisă dinainte de întemeierea lumii. Aceasta este denumită „cartea vieții”. Ea conține numele (și acestea nu pot fi șterse vreodată) tuturor celor care și-au spălat hainele și le-au făcut albe în sângele Mielului. Pe aceștia, El îi va prezenta înaintea lui Dumnezeu fără pată sau zbârcitură sau orice lucru de acest fel. Ei vor apărea în acea zi îmbrăcați în neprihănirea Răscumpărătorului lor. Judecătorul de pe tron este Garantul legământului lor. El răspunde oricărei acuzații făcute împotriva lor. Dar chiar dacă *„nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus”* (Romani 8:1),

chiar dacă nimeni nu va putea „*ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu*” (Romani 8:33), totuși și ei vor fi aduși la judecată. Când toate lucrurile sunt pregătite și când întreaga mulțime este adusă înaintea tribunalului suprem, se va face o separare a mulțimii în două părți – cei dreپți și cei răi. Primii vor fi așezați la dreapta Judecătorului și se va începe judecata cu ei. Dar imediat ce numeroasele lor păcate vor fi aduse la vedere, se va constata de asemenea că ei au fost iertați prin sângele lui Hristos. Când se vor deschide cărțile, o mulțime de acuzații vor fi făcute împotriva lor; dar pe de altă parte se va vedea că toate acestea au fost iertate fără plată, prin bogăția harului manifestat în Hristos Isus. Dar o examinare mai exactă se va face cu privire la toate faptele lor bune; și ele vor fi menționate spre cinstea lor, și răsplătite ca și cum nu ar fi existat vreo imperfecțiune în ele. Cel mai mărunț act de bunătate făcut oricăruia dintre cei care Îl urmează pe Hristos va fi amplificat și răsplătit ca și cum ar fi fost făcut lui Hristos Însuși. Chiar și oferirea unui simplu pahar cu apă răcoritoare către un credincios, de către un alt credincios, va fi răsplătită. Persoanele cele mai de jos din societate, slujitorii și sclavii, care și-au făcut datoria cu credincioșie, nu vor fi uitați în acea zi, căci „*fiecare, fie rob, fie slobod, va primi răsplată de la Domnul, după binele pe care-l va fi făcut*” (Efeseni 6:8). Dar cei care au suferit de pe urma persecuției și care au murit pentru neprihănire vor fi cei mai lăudați

și răsplătiți. *„Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oame-
nii vă vor ocări, vă vor prigoni, și vor spune tot felul de lucruri
rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și vese-
liți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot
așa au prigonit pe proorocii, care au fost înainte de voi”* (Ma-
tei 5:11-12). Cei care s-au străduit mult în predicarea Îm-
părăției Răscumpărătorului vor primi o răsplată proporți-
onală cu slujirea credinței lor și a dragostei lor. Dar nimeni
din cei care au făcut bine nu își vor pierde răsplata. Fiecare
va primi conform cu ceea ce el a făcut și toți vor fi săturați,
căci cel mai mărunț loc în slavă va fi prea strălucitor com-
parativ cu ceea ce ne putem imagina noi acum, fiind vorba
de un har cu totul curat. Aceste fapte, luate în ele însele,
nu merită vreo răsplată. Dar este voia lui Dumnezeu ca
orice dorință sfântă, orice cuvânt sau faptă bună, făcute
de către cei ce aparțin trupului lui Hristos [Biserica], să pri-
mească un semn al bunătății Lui, spre slava și cinstea Ce-
lui care este Capul lor și care a murit pentru mântuirea lor.

Atunci când sentința plină de har – *„Veniți binecu-
vântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost
pregătită de la întemeierea lumii”* (Matei 25:34) – va fi pro-
nunțată, cei dreپți vor fi duși în prezența Domnului și vor
sta alături de El, și vor fi uniți cu El în lucrarea ce rămâne
de făcut în acea zi, căci este scris: *„sfinții vor judeca lumea”*
și *„Nu știți că noi vom judeca pe îngeri?”* (1 Corinteni 6:2).

Odată ce se va sfârși judecata celor dreți, va începe groaznică pronunțare a sentinței pentru cei răi. Până în acel moment, cu siguranță că ei deja vor fi anticipat sentința. Până în această clipă ei vor deveni siguri de condamnarea lor; dar scena însăși va depăși de departe orice imaginație am putea avea cu privire la ea. A privi în față dreptatea de nemișcat întoarsă împotriva lor, a auzi sentința ireversibilă a condamnării și aceasta din chiar gura Fiului lui Dumnezeu cel binevoitor, a simți până în cea mai lăuntrică parte a sufletului dreptatea sentinței, a fi sigur de condamnarea veșnică la fel cum sunt conștienți de existența lor, sunt toate lucruri despre care acum putem vorbi, dar despre care nu ne putem decât face o slabă imagine comparativ cu realitatea îngrozitoare din acea zi. Probabil că păcătosul nu va experimenta în vreun moment al vieții lui pământești o suferință mai sfâșietoare decât aceea din această zi, când Judecătorul va spune: *„Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!”* (Matei 25:41). Fiecare cuvânt din această sentință înfricoșătoare va străpunge sufletul cu o durere mai mare decât durerea provocată de zece mii de pumnale. Este înțelept să ne gândim că orice persoană împotriva căreia se va da această sentință va suporta atâta suferință în acel moment pe cât este posibil potrivit cu natura lucrurilor. Și dacă aceasta ar fi totul, dar ceea ce îi așteaptă pe acești oameni după aceea este îngrozitor – să fie blestemați la a avea parte de suferință fără

sfârșit în foc, alături de diavol și de îngerii lui! – cine ar putea suporta chiar și acest gând fără să se îngrozească și să dispere? Totuși, pe cât este de sigur că Dumnezeu există, pe atâta această sentință va fi executată împotriva oricărui păcătos ajuns acolo în stare de nepocăință. Oamenii ar putea să se opună acum și să obiecteze în felurite moduri, dar în acea zi orice gură va amuți. Este sigur faptul că strigătele de disperare și groază vor fi auzite atunci din gurile unei mari mulțimi de oameni, strigăte amare și uriașe care nu au fost auzite până atunci. Dar acestea vor fi rostite degeaba atunci, pocăința lor va fi prea târzie. Ziua harului a fost deja încheiată pentru totdeauna. Perioada Evangheliei și harului s-a sfârșit. A venit momentul distrugerii tuturor lucrurilor. Nimeni nu se mai poate aștepta la vreo schimbare a stării lui. Cei care sunt mântuiți, au mântuirea lor garantată prin jurământul și promisiunea lui Dumnezeu; iar cei care sunt pierduți, au condamnarea lor sigilată pentru veșnicie de o sentință a judecății, care nu va putea fi vreodată anulată. La această sentință nu se va putea face recurs. Nu există vreun alt tribunal superior la care s-ar putea judeca situația cuiva. Și nici nu există posibilitatea ca acei ce vor fi condamnați să se poată opune executării pedepsei. Cei care sunt în viața aceasta îndrăzneți și fără frică în blasfemiile și răzvrătirea lor vor descoperi atunci că stau în mâinile unui Dumnezeu răzbunător pe păcat. Executarea sentinței Judecătorului va fi făcută de îngerii Lui cei sfinți, care sunt plini de putere.

„Tot așa va fi și la sfârșitul veacului”, a spus binecuvântatul nostru Mântuitor, „îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților” (Matei 13:49-50). Și va fi imposibil ca vreun om să scape sau să se opună acestei sentințe. Stâncile și munții nu-i vor putea ascunde. Nu își vor putea pune capăt zilelor. Oriunde ar fugi, Dumnezeu va fi acolo ca să îi răsplătească cu mânia pe care ei o merită. Astfel, ei vor fi obligați să meargă „în pedeapsa veșnică” (Matei 25:46).

În acea zi vor fi judecați și diavolul și îngerii lui, chiar dacă nu ni se vorbește despre felul acelei judecăți. Tot ceea ce știm este că „El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri veșnice, în întuneric, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința” (Iuda 6). Ei sunt încă de pe acum într-o stare jalnică, dar paharul lor încă nu este plin; iată de ce când L-au văzut pe Isus, ei a strigat: „Ai venit aici să ne chinuiești înaintea de vreme?” (Matei 8:29). La finalul acestei zile, întreg sistemul acestei lumi va fi distrus, căci „cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua judecată și de piere a oamenilor nelegiuiți” (2Petru 3:7).

Cititorule, fixează-ți adânc în minte gândul privind siguranța și importanța evenimentelor din această ultimă și măreață zi. Meditează la ea ca la o realitate care te afectează în mod deosebit. Fă ca oricare zi care trece să

Îți amintească de Ziua Judecății, ziua când toate lucrurile vor pieri. Ia aminte că te apropii de ea cu fiecare zi care trece. Orice moment care trece ne aduce mai aproape de marele tribunal. Batjocoritorii pot spune: „*Unde este făgăduința venirii Lui?*” (2 Petru 3:4). „*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde*” (2 Petru 3:10).

O, cititorule, oricine ai fi, dă-mi voie să te provoc să îți pui fără întârziere întrebarea aceasta: sunt eu pregătit pentru cercetarea și judecata din această zi care stă să vină? Ai făcut tu pace cu Dumnezeu? Te-ai pocăit de toate păcatele tale? Ești tu unit cu Hristos prin credință? Ai tu dovezi scripturale că păcatele tale au fost iertate? Ce îți spune conștiința cu privire la aceste întrebări? Dacă propria ta conștiință te condamnă, fii sigur că Dumnezeu, care este deasupra inimii tale și care cunoaște toate lucrurile, cu atât mai mult te condamnă. Dar situația ta de astăzi nu este ca aceea a oamenilor din ziua când harul nu mai este accesibil. Te afli încă în situația în care poți face pace cu Dumnezeu. Ai totuși puțin timp la dispoziție – numai Dumnezeu știe cât vei mai trăi. Ascultă acum, așadar, vocea de avertizare, ascultă vocea milei. Acum este momentul ca să răspunzi chemării: „*Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă*” (Luca 13:24). Leapădă păcatele tale și vei trăi. Acceptă harul care îți este oferit – „*apucă viața veșnică*” (1 Timotei 6:12).

Nu lăsa vreun motiv ca să te facă să amâni convertirea ta. Importanța mântuirii, nesiguranța vieții, pericolul de a provoca pe Duhul Sfânt să te abandoneze și exemplul miilor de oameni care au pierit pentru că au amânat – toate acestea ar trebui să te determine să nu pierzi momentul, ci să răspunzi imediat invitației plină de har a Evangheliei. Dar dacă vei refuza, atunci poți să te pregătești deja să întâlnești un Dumnezeu mânios! Împietreșteți inima la auzul amenințărilor din partea Celui Preaînalt și puneți toată puterea să nu auzi condamnarea ta groaznică din partea Judecătorului, condamnare care vine repede și care aduce moartea. Dar te previn – nu vei mai avea acest curaj și această răbdare în iad.

Cititorule, ești tu cumva îmbătrânit de ani? Lasă atunci ca perii tăi albi, suferințele vârstei și ridurile feței tale să te avertizeze că judecata este aproape și că, odată ce moartea intervine, nu mai este posibil să te pregătești pentru judecată. După cum nu putem ocoli moartea, tot așa nu vom putea ocoli judecata. *„Ori încotro ar cădea copacul, în locul unde cade, acolo rămâne”* (Eclesiastul 11:3). Ia aminte de asemenea la mulțimea păcatelor tale, care sunt atât de numeroase pe cât sunt zilele tale. O viață lungă va aduce un mai aspru blestem asupra celor care mor în păcatele lor.

Dar dacă ești tânăr sau un adult în plinătatea puterii, amintește-ți că viața ta nu este decât un abur, că majoritatea oamenilor nu trăiesc mai mult de jumătate din anii altora, și că dintre cei care vor apărea înaintea scaunului de judecată, foarte puțini vor fi trăit mai mult de 70 de ani. „*Adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale*” (Eclesiastul 12:1). „*Iată că Judecătorul este chiar la ușă*” (Iacov 5:9). Alții au fost luați pe neașteptate de pe lumea aceasta, chiar din preajma ta. Și ei se gândeau că se vor pregăti pentru judecată mai târziu, dar în timp ce ei căutau să trăiască în plăcerile lor, planificându-și viețile pe mulți ani înainte, și își spuneau „*Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!*”, Dumnezeu a spus: „*Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile, pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?*” (Luca 12:19-20). Iată, „*securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor*” (Luca 3:9) și poate că dacă acum ești încă ferit de distrugere, poate pentru un an, este din cauza cuiva care se roagă pentru tine. Ai face bine să iei aminte că acesta poate fi ultimul tău an. Așadar, fii înțelept și folosește timpul și privilegiul vieții de acum. Lasă ca ideea aceasta a judecății să fie mereu înaintea minții tale. Atunci, în Ziua Judecății, va trebui să apari ca să fii cercetat, vei sta în picioare și vei da socoteală pentru viața ta; atunci te vei umple de rușine și groază; atunci vei auzi sentința ta finală, înfricoșătoare, care va stabili condamnarea

ta ireversibilă, dacă nu vei fugi acum de mânia care vine, printr-o pocăință imediată și prin credința în Isus Hristos.

Fie ca Dumnezeu, în mila Lui infinită să facă aceste adevăruri, pe care le-ai citit azi în această broșură, să fie adânc puse în mintea ta și ca prin lumina Duhului Său Sfânt să te conducă să îți vezi în mod real starea ta spirituală și să te conducă la mântuirea în Domnul Isus Hristos, singurul Răscumpărător al păcătoșilor pierduți! Amin.